

آنچه در کربلا گذشت

ترجمه کتاب نفس المهموم

تألیف: ثقة‌المحدثین مرحوم حاج شیخ عباس قمی طاب ثراه
ترجمه به قلم: مرحوم آیه‌الله میرزا ابوالحسن شعرانی

چاپ جدید: با ویرایش و اصلاحات

انتشارات آدینه سبز

فهرست

مقدمه مترجم ۹

باب اول: در مناقب حسین علیه السلام و ثواب گریستن بر آن حضرت ۱۷

فصل اول - در مختصری از مناقب آن حضرت ۱۹

شجاعت امام حسین علیه السلام ۱۹

علم امام حسین علیه السلام ۲۱

کرم و جود امام حسین علیه السلام ۲۲

محبت پیغمبر خدا نسبت به امام حسین علیه السلام ۲۴

فصل دوم - در ثواب گریستن بر مصیبت حسین علیه السلام ۲۷

باب دوم: در ذکر وقایع پس از بیعت مردم با یزید بن معاویه ۵۱

در توجه حسین علیه السلام به مکه و نامه نوشتن مردم کوفه برای او ۶۷

مقتل رشید هجری رحمه الله علیه ۱۰۹

کشته شدن حُجر بن عُدی و عمرو بن الحَموق ۱۱۳

شرح حال عمرو بن حمق ۱۲۳

خلاصه شرح حال کمیل بن زیاد نخعی ۱۲۹

شهادت دو فرزند مسلم بن عقیل ۱۳۱

در توجه حضرت امام حسین علیه السلام از مکه به عراق ۱۳۷

در ذکر دیدار حُرّ بن یزید ریاحی حضرت سیدالشهداء علیه السلام را ۱۶۰

در نزول حضرت سیدالشهداء علیه السلام به زمین کربلا ۱۷۵

در ورود شمر به کربلا و وقایع تاسوعا ۱۸۷

۲۷۲	عبدالله اکبر ابن عقیل
۲۷۲	محمد بن مسلم بن عقیل
۲۷۲	محمد بن ابی سعید بن عقیل
۲۷۵	شهادت قاسم بن الحسن بن علی <small>علیه السلام</small>
۲۸۱	ابوبکر بن حسن بن علی بن ابی طالب <small>علیه السلام</small>
۲۸۱	شهادت اولاد امیر المؤمنین <small>علیه السلام</small>
۲۸۲	محمد اصغر بن علی <small>علیه السلام</small>
۲۸۲	ابوبکر بن علی بن ابی طالب <small>علیه السلام</small>
۲۸۴	شهادت مولانا العباس بن امیر المؤمنین <small>علیه السلام</small>
۲۹۹	در شهادت ابی عبدالله الحسین <small>علیه السلام</small>
۳۰۳	در شهادت طفل شیرخوار
۳۲۵	باب سوم: در وقایع پس از شهادت
۳۳۱	در تاراج کردن اثاث و شیون کردن حرم محترم
۳۳۹	در ذکر وقایع عصر عاشورا
۳۴۳	روانه کردن عمر سعد اهل بیت را از کربلا به کوفه
۳۴۷	در دفن مولانا الحسین <small>علیه السلام</small>
۳۵۳	ورود اهل بیت به کوفه
۳۵۶	احتجاج علی بن الحسین <small>علیه السلام</small>
۳۶۵	در ورود اهل بیت به مجلس عیدالله زیاد
۳۷۳	کشته شدن عبدالله بن عقیف (ره)
۳۷۹	فرستادن ابن زیاد عبدالملک سلمی را به مدینه
۳۸۳	فرستادن عیدالله زیاد سرهای طاهره را به شام
۳۸۹	در ذکر چند واقعه در راه شام

۱۹۱	در ذکر وقایع شب عاشورا
۱۹۹	در ذکر وقایع عاشورا و احتجاج امام <small>علیه السلام</small> بر اهل کوفه
۲۱۳	در چگونگی جنگ اصحاب امام حسین <small>علیه السلام</small>
۲۱۵	پیوستن حرّ بن یزید به امام <small>علیه السلام</small>
۲۲۱	مقتل بریر بن خُصیر
۲۲۳	مقتل عمرو بن قرظۀ انصاری
۲۲۷	مقتل مُسلم بن عوسجَه
۲۳۱	یادآوری ابی ثمامۀ صائدی نماز را
۲۳۲	مقتل محمد بن ابی طالب موسوی
۲۳۵	کشته شدن حرّ بن یزید
۲۳۷	شهادت زهیر بن قین
۲۳۸	شهادت نافع بن هلال
۲۳۹	مقتل عبدالله غفاری و عبدالرحمن غفاری
۲۳۹	کشته شدن حنظله بن اسعد الشّیّامی
۲۴۰	کشته شدن شوذب و عابس
۲۴۲	کشته شدن ابی الشعثاء کندی
۲۴۲	شهادت جمعی از اصحاب حسین <small>علیه السلام</small>
۲۴۳	شوید بن عمرو بن ابی المَطّاع
۲۵۹	به میدان رفتن اهل بیت امام حسین <small>علیه السلام</small>
۲۶۹	عبدالله بن مسلم بن عقیل
۲۷۰	عون بن عبدالله بن جعفر
۲۷۰	مُحمّد بن عبدالله بن جعفر
۲۷۱	عبدالرحمن بن عقیل
۲۷۱	جعفر بن عقیل

ورود اهل بیت به شام..... ۳۹۳

فرستادن یزید حرم محترم حضرت را به مدینه..... ۴۲۹

باب چهارم: پس از شهادت حضرت ابی عبدالله الحسین (علیه السلام) ۴۴۷

فصل اول - در گریه آسمان و زمین ۴۴۷

فصل دوم - در ناله و زاری کردن فرشتگان ۴۶۳

در شیون کردن جنیان بر حضرت سیدالشهداء (علیه السلام) ۴۶۵

فصل فی ذکر بعض ما قیل من المرائی فیہ ۴۷۳

باب پنجم: در ذکر فرزندان حسین (علیه السلام) و زوجات آن حضرت ۴۹۱

فصل اول - در ذکر فرزندان و بعض زوجات آن حضرت (علیه السلام) ۴۹۳

فصل دوم - در فضیلت زیارت حضرت سیدالشهداء (علیه السلام) ۴۹۹

فصل سیم - در ستم خلفاء بر قبر شریف آن حضرت ۵۱۳

خاتمه: در شرح حال توأیین و خروج مختار ۵۱۹

ذکر آمدن مختار به کوفه ۵۲۷

داستان بیرون رفتن سلیمان بن صرد و توأیین به جنگ اهل شام ۵۳۵

خروج مختار در کوفه ۵۴۵

داستان مختار ۵۴۸

کشتن مختار کشندگان حسین (علیه السلام) را ۵۶۲

کشتن عمر سعد و چند تن دیگر ۵۷۳

در ذکر رفتن ابراهیم اشتر به قتال ابن زیاد ۵۷۷

کشته شدن ابن زیاد ۵۷۹

ترجمه مؤلف ۵۸۵

مقدمه مترجم:

بسم الله الرحمن الرحيم

حَمْدًا لَكَ مُسْتَزِيدًا مِنْ نِعَمِكَ، وَ مُسْتَرْفِدًا مِنْ كَرَمِكَ، مُسْتَرْشِدًا بِهِدَايَتِكَ، وَ مُسْتَنْجِدًا بِكَ عَلَى طَاعَتِكَ، وَالصَّلَاةَ عَلَى رَسُولِكَ هَادِي الْأُمَّةِ وَ كَاشِفِ الْغَمِّ، الْمَبْعُوثِ بِالْحُجَّةِ الْقَاهِرَةِ عَلَى الْمَحْجَةِ الظَّاهِرَةِ، وَ آلِهِ الْغُرِّ وَ عِتْرَتِهِ الظَّاهِرَةِ، خُصُوصًا عَلَى سَيِّدِنَا وَ مَوْلَانَا أَبِي عَبْدِ اللَّهِ الْحُسَيْنِ، لِأَفَرِّقَ اللَّهُ بَيْنَنَا وَ بَيْنَهُ فِي الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ.

اما بعد چنین گوید این عبد فانی ابوالحسن بن محمد بن غلامحسین بن ابی الحسن المدعو بالشعرانی که چون عهد شباب به تحصیل علوم و حفظ اصطلاحات و رسوم بگذشت و اقتداء باسلافی الصالحین من عهد صاحب منهج الصادقین از هر علمی بهره بگرفتم و از هر خرمی خوشه برداشتم. گاهی به مطالعه کتب ادب از عجم و عرب و زمانی به دراست اشارات و اسفار و زمانی به تتبع تفاسیر و اخبار، وقتی به تفسیر و تحشیه کتب فقه و اصول و گاهی به تعمق در مسائل ریاضی و معقول تا آن عهد به سر آمد:

لَقَدْ طُفْتُ فِي تِلْكَ الْمَعَاهِدِ كُلِّهَا وَ سَرَحْتُ طَرْفِي بَيْنَ تِلْكَ الْمَعَالِمِ

سالیان دراز شب بیدار و روز در تکرار، همیشه ملازم دفاتر و کراریس و پیوسته مرافق اقلام و قراطیس، ناگهان سروش غیب در گوش این ندا داد که علم برای معرفت است و معرفت بذر عمل و طاعت، و طاعت بی اخلاص نشود و این همه میسر نگردد مگر په توفیق خدا و توسل به اولیا، مشغولی تا چند:

علم چندانکه بیشتر خوانی چون عمل در تو نیست نادانی

شتاب باید کرد و معاد را زادی فراهم ساخت، زود برخیز که آفتاب برآمد و کاروان رفت، تا بقیتی باقی است و نیرو تمام از دست نشده توسلی جوی و خدمتی تقدیم کن. پس کتاب نَفْسُ الْمُهْمُومِ تَأْلِيفِ الْعَالِمِ النِّحْرِيِّ وَ الْمُحَدِّثِ الْخَبِيرِ مَفْخَرِ عَصْرِنَا وَ قُدْوَةِ دَهْرِنَا الْحَاجِّ شَيْخِ عَبَّاسِ الْقُمِيِّ - قُدْسَ سِرِّهِ الْعَزِيزِ - را دیدم در مَقْتَلِ سَيِّدِنَا وَ مَوْلَانَا أَبِي عَبْدِ اللَّهِ الْحُسَيْنِ (علیه السلام) رَزَقَنَا اللَّهُ